

Jorunn Veiteberg

NÅR TING BLIR KUNST

Terje Westfoss (f. 1943) er ikkje lett å plassera i bås som keramikar. Han har vore borte i mange ulike teknikkar og uttrykksformer, og tilhøyrer tydelegvis ikkje ein bestemt retning. Men ser vi produksjonen hans under eitt, er det to grep som går igjen frå starten av. Det første handlar om å gjera bruksting ubrukelege, det andre handlar om å trekka inn verkelege ting, såkalla ready-mades, i kombinasjon med sjølvproduserte keramiske gjenstandar. Sidan Marcel Duchamp og dadaistane har dette vore sentrale strategiar i kunsten, men spørsmålet er kva Terje

Westfoss får sagt om kunsthandverket generelt og keramikken spesielt ved desse grepene?

Det begynte med ein serie små skåler i 1969. Dei er forsynt med ein tjukk, spettete bariumsglasur som gir ei matt og delikat overflate. Men desse skålene kunne ikkje brukast. Deler av sidene var skorne ut og multipliserte til fleire lag som var lagt inni bollane slik at dei blei ubrukelege. Tydelegare kunne han ikkje få markert kvar han stod i spørsmålet som på den tida utløyste stor strid i brukskunstrørla, ein strid som – litt forenkla sagt – handla

Terje Westfoss: Skåler, 1969. Steingods. Diameter: 12 til 15 cm.
Foto: Terje Westfoss. Tilhøyrer Nordenfeldske Kunstmuseum.

